

ГОЛОСИ ПРО СПРАВИ У. Н. СОЦЗА.

НАША ОРГАНІЗАЦІЯ.

Чому кожний Українець повинен належати до нашої організації?

На цей запит можна дати різні відповіді. Але є лиш одні істинні відповіді: патріотизм.

Патріотизм — гарне слово; патріот — славний чоловік. Широкі патріот мусить бути готовий віддати для добра свого народу не тільки маєток, але й життя, як того народи добувають.

Той, що називає себе патріотом у газеті і на зборах тільки для особистої користі, є найгіршим ворогом свого народу. Той, що не сповняє обов'язку патріота, називається в інших народів «слекером».

Сотки разі тому наші предки гинули тисячами за волю свого народу. У всьвітній війні вони вдалися до свого народу, вони вдалися до свого народу, вони вдалися до свого народу.

Той, що найгірніше для когось: своє моє життя. Вони вдалися своє життя лише тому, що в них усіх, що українське, було найгірніше і найбільше.

Це патріотизм широкі, гарний, ніколи не вмиряючий і добрий до наслідів.

Багато з нас викрочують, що «належати до своєї організації коштує більше».

Так. Належати до своєї організації коштує більше. А коштує тому, що ми мусимо крім фінансової безпеки платити також за газету і на народні фонди.

У кожній організації маємо тільки фінансову безпеку. У своїй організації маємо безпеку подвійну: фінансову і патріотичну. Бо коли ми всі досі збили були тільки про фінансову безпеку, то хто нас тут в Америці знав, що ми Українці?

Ще донедавна назвали нас «Лоялками». Ми цього встидилися.

Наші газети, віча й інші патріотичні роботи зі сторони наших організації зробили це, що ніні нас знають, що ми Українці. Така патріотична робота коштує гроші.

Тому кілька тижнів президент Рузвельт сказав, що ніні ми Українці.

ніхто не дістане «світінг фор нотінг». Це правда. Як ми думаємо, що без жертв здобудемо волю, збудуємо гарні інституції й осміємо поважати в інших народів, то ми дуже швидко. Ми говоримо, що інші народи мають гарні інституції, що вони мають і що інші народи їх поважають. Але забуваємо, що цей народ пожив довгі праці і гроша, заки здобув те, що має.

Ми мусимо так само робити. За нас ніхто того не зробить. А зробимо успіх тільки тоді, як будемо належати до організації і забудемо, що такі ще можна дістати «світінг фор нотінг».

АНТІН ПАШУК.

ЗНАВЕЩЬ ФАХУ.

Била мати ремісник Делест-літній Кесно За те, що украла її, Пашука знімає.

Він мить батько надійшов. Почув плач дитини, «Чого плачеш? — запитав, з якої причини?» А мати ще з ремісником Кривчи, як мінити: «Бачиш, ти не знаєш, А чого вже вчистити!» «Що такого?» — той спитав. «Птака мене вкрала!»

Той за птаку біти так? «Розуми ти мила! Розуми ти мила! І що? Нехай амальку вчистить: Настають такі часи, Що це пригодиться».

Павло Романішин.

LEHIGH VALLEY SERVICE

Багато знижені ціни.

1250 ПРОГУЛКА

ДО WEATHERLY

HAZZLETON

Authentic, McAdoo, MAHANoy CITY, Shenandoah, Central and

В СУБОТУ, 5. СЕРПНЯ.

Значні ціни віддаються з Пенсильванської станції, 3:30 — уранок і 7:30 — ввечір, в одиниці 4.50 і 6.35 відповідно.

Тікети даються Exchange Place або Jointly Square. Телефонуйте до інформаційного бюро в Ортланді 7-9238 або в Ортланді 5-7000.

LEHIGH VALLEY RAILROAD

The Route of The Black Diamond

Коди директор прийде завчасно.

— Даруйте, пане директор, я маю нещастя, що спізнився.

— Наскільки Вас знаю, ви маєте ніни, те нещастя, що я прийшов завчасно.

ВІСЬКА ВИПРОДАЖ КНИЖОК У ЧЕРВНІ, ЛИПНІ І СЕРПНІ. ЗА ПОЛОВИНУ ЦІНИ 50 ПРОЦЕНТ ОПУСТУ

НА ВСІХ ВИДАННЯХ У ЦЬОМУ СПИСІ.

УКРАЇНЦІ І УКРАЇНКИ!

Хто з Вас ще не має своєї бібліотеки, тепер має нагоду набути її за половину ціни. Також усі товариства, братства, сестринства і клуби можуть використати ці випродажі і заощадити гроші, а при цьому мати гарну бібліотеку.

Українці повинні тепер підчас цих випродажів постаратися, щоб американські бібліотекарі також отримали нагоду.

Щоб одержати книжки за половину ціни, замовлення не може бути менше від суми одного долара. Наприклад, хто надішле \$1.00, має вибрати собі книжок на \$2.00; хто надішле \$1.50, має вибрати собі книжок на \$3.00; хто надішле \$2.00, має вибрати собі книжок на \$4.00, і так далі. До кожного замовлення до суми \$5.00 треба додати 10 центів на оплату «асекрауші» пакунок, бо при такій випродажній кінтаря не може відповісти за зарачені пакунки. На замовлення вище від \$5.00 треба надіслати 15 центів.

Всі писма треба адресувати так: «SVOBODA», 81-83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ЛИСТ З КИВА.

Київ, 25. травня 1933.

Дорогий наш Стрийшю Дино, що до ніни вже 3-ий місяць минає, а від Вас не маю звісток. Я вислав Вам листа, в якому дав відповіді й увіркові Я. що ніні не лютую — одержали Ви його чи ні. Після цього листа я вислав Вам ще одне, в якому який запитав, чи одержали який листа. Справа в тім, що це заолопний лист. У нас пошта працює наче з горячки і цього листа пішла не в Галичину, а в золотийський район харківської області. Дякую, якщо хочете чешному урядовцеві мені відіслати назад цього листа і тоді я знав, удруге, вислав його Вам.

Я зараз разом з жінкою і дітьми абсолютно голодаємо. Була картонка так це було сь-так, а зараз вже варимо лупиничин з картоплі й приготували їжу, але без всякої омашти. Я працюю, тобто я не без слави, але ця служба як і всяка служба чи інша праця не дає нічого. Щоби прожити так середньо, треба одержувати в місяць хоч 1500 карбов., а я одержую всего 200 карбов. Державні товари (60 в нас

приватної торгової немає) кожнін платок з голови і друтують дуже дорого, а труд їх речі. Прийшовши переїти у не одлучається майже на 10—12 карб. Так живе майже все населення я. До дому вихати не пускають і тут жити не ляда (ковдри) немає, білять треба придеться погитати немає, бо купити я не всіля. Слово, голій, босий і голод-Проншу Вас, зберіть всею родиною і випиші мені хоч якукнебудь послілку, хобчи кру- в літ, сало, бо я вже забав, як магазини хліб, по 1 карб. за те село на вигляд і в сум. 400 грамів, тобто по 2.50 карб. Піддержайте мене, поки одержу за кілограм. Так народ вистроється в череді (чергу!) — Ред.) на цілі квартали. Моя жінка встає в 3-й годині ночі, іде і становиться в що очекують. Я гадав, що як закни- чу вищу освіту, то вже буду квалі куюк хліба як високо-кваліфікований спеціаліст і ко- мусь дам, а вона вишлю, що її учені і невчені поморують однаково з голоду.

У нас грабіжі силні. В марті місяці грабіжники ламали двері й вдерлися ніч в 1-й годині до моєї квартири. Я вийшов з рушницею до них. Зав'язався у нас боротьба, так що поломали рушницю, алек, я справився з ними і одного спіймав та віддав у міліцію. На другий день пішов я в міліцію давати докази, як це було. Так то переступника випустили безнаказно, а моїх дво- хозів навіть не записали (не хотіли). У нас той, хто грабіжить, той ще живе, а чесна людина пропадає.

Проншу Вас, спасайте як можете. Працював я на селі. Так там сільська влада так називається розкуркуляла мене. Занімав в мене івв'ят івв'ят і у нас сильно душить людей.

розкопін платок з голови і друтують дуже дорого, а труд їх речі. Прийшовши переїти у не одлучається майже на 10—12 карб. Так живе майже все населення я. До дому вихати не пускають і тут жити не ляда (ковдри) немає, білять треба придеться погитати немає, бо купити я не всіля. Слово, голій, босий і голод-Проншу Вас, зберіть всею родиною і випиші мені хоч якукнебудь послілку, хобчи кру- в літ, сало, бо я вже забав, як магазини хліб, по 1 карб. за те село на вигляд і в сум. 400 грамів, тобто по 2.50 карб. Піддержайте мене, поки одержу за кілограм. Так народ вистроється в череді (чергу!) — Ред.) на цілі квартали. Моя жінка встає в 3-й годині ночі, іде і становиться в що очекують. Я гадав, що як закни- чу вищу освіту, то вже буду квалі куюк хліба як високо-кваліфікований спеціаліст і ко- мусь дам, а вона вишлю, що її учені і невчені поморують однаково з голоду.

У нас грабіжі силні. В марті місяці грабіжники ламали двері й вдерлися ніч в 1-й годині до моєї квартири. Я вийшов з рушницею до них. Зав'язався у нас боротьба, так що поломали рушницю, алек, я справився з ними і одного спіймав та віддав у міліцію. На другий день пішов я в міліцію давати докази, як це було. Так то переступника випустили безнаказно, а моїх дво- хозів навіть не записали (не хотіли). У нас той, хто грабіжить, той ще живе, а чесна людина пропадає.

Проншу Вас, спасайте як можете. Працював я на селі. Так там сільська влада так називається розкуркуляла мене. Занімав в мене івв'ят івв'ят і у нас сильно душить людей.

дуських і голодних маси влад- криваються так ходять і про- сьть за куском хліба особив- по селяни. Ввора ввечері в на- шому дворі помер опухлий я- годоло. Через кілька хвили- нок був розділий. Це був мо- лодий селянин. Куди дівся труп — не відомо, бо вже на ранок його не було.

Віт картини життя в держа- ви пролетарській, в державі працошних робітників і селян. Якбиж же якесь стіжкіне свя- то, атож все в природі нор- мально.

Вітаємо всі домом Вас всіх живилий Вам братишч (слі- дую підпис).

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

МІЛВОКІ, ВІС.

Відчит організатора ОДВУ.

Дня 18. липня місцєва громада мала нагоду побачити відчит Г. Теодора Свистуня, головного організатора Організації Державного Виродження України, на тему: Шлях до волі через національну революцію.

Відчит почався в 8. годині ввечері. Бєсидник говорив про боротьбу за українську державу в давній і недавній минушчї, підкрєслюючи неадекватність відповідних заходів, а далі зав- язав тепєршнє положення українського народу під рїжним ім'ям окупациїм та доказував, що одиноким дорогою до здобуття незалежності є національна революція.

За закїнчення промови організаторамі комітет, який має організувати відділ ОДВУ, До комітету ввійшли: І. Пунько, А. Гатага, Т. Танін, В. Колудубець, В. Годуляк. Відчит закїнчиво відпавленням національного гимну.

Теодор Барсук.

ДОРОБІК ЦЬОГО ЖИТТЯ НА НАРОДНІ ЦІЛІ.

Григорій Воля помер 23 червня ц. р. в 72-му році життя. Походив з середньо-заможної селянської родини села Нічович, повіт Ярослав. До перемішлі. По відбутій військовий службі вступив до залізничної служби. А потерпівши в 1910

р. в залізничній катастрофі, відійшов на смертнугу. Від цього часу його Полікійні зда- ширшого громадствєва ідеа- мітїмо. Однєм зупинно сїд- жував за всім прованям на- гою національного життя і серцем боїв над сьогочасною нєрелею українського народу. Без розгустоу чєсто спомагав своїм дєтєкам рїжні на- установи. А навєт цілїми ро- ким давав удєржаня незале- жностї нашим студєнтам. Крім того вивчував і посїлав до перемїнських шкїл шкїл рїд'юсї своєї покїнової дру- жини крєвєякі. Шодно по своїй смертї звернув Полікійн на себе особливу увагу, а саме своїм завїщаннєм переказав г.к. Григорій Воля своє ім'я з івв'ятніч нас влїячній пам'ятї української потомостї. Ву- дучи бєздітним, записав на українськї культурно-рєлігїїні цілі половею своєю майна, по- ловину своєї довголітньої за- попадальної праці. Записи цьо- го тихого, скромного смерто- ваного підурядника, цьогорє- дового мїщанїна не є пересї- ні. Сума їх вносїть: 11.000 зл. (словами одїнацять тисяч зл- ов). Від 20 літ є це запобі- жувачий легат у перемїській землі на національно-культурні і рєлігїїні цілі. Велика й силь- на любов мусїла платити в серці пок. Гр. Воляна до своєї нації, коли в його душі могла зродитися висока ідея такої жєртвенностї. Легатї покїнї- ка повинні бути свєтлим па- м'ятником його свєтлого імєня в нашому громадствї. Для українського народу в нїншїх важких часах завїщання Полікійника є радісною запору- кою крєпкої бучностї. Бо якщо серед якогось народу часто проявляється почуття свєтлостї; якщо родиться ідея жєртвенностї для свїльної бучностї; якщо ця жєртвенностї родиться там, де найменше її сподївається можна — то ясно, що цей нарід має перед собою бучуцїну. Завїщання пок. Гр. Воляна зробило на перемїське громадствєво по- мїтєне вражїння. Вивом цьогорє- вражїння був манїфєстїйний похороу Полікійника (та глибо- ко продумані й гарно виволо- стєні промови над його моги- лою. Помер добрий громадя- нин. Помер патріот у найліп- шому розумїні цьогорє слова. Нехай Українська Земля, до якої любов свого засвїщєн- По- кікійник своїм завїщаннєм, пе- рєм'ю буче!

р. в залізничній катастрофі, відійшов на смертнугу. Від цього часу його Полікійні зда- ширшого громадствєва ідеа- мітїмо. Однєм зупинно сїд- жував за всім прованям на- гою національного життя і серцем боїв над сьогочасною нєрелею українського народу. Без розгустоу чєсто спомагав своїм дєтєкам рїжні на- установи. А навєт цілїми ро- ким давав удєржаня незале- жностї нашим студєнтам. Крім того вивчував і посїлав до перемїнських шкїл шкїл рїд'юсї своєї покїнової дру- жини крєвєякі. Шодно по своїй смертї звернув Полікійн на себе особливу увагу, а саме своїм завїщаннєм переказав г.к. Григорій Воля своє ім'я з івв'ятніч нас влїячній пам'ятї української потомостї. Ву- дучи бєздітним, записав на українськї культурно-рєлігїїні цілі половею своєю майна, по- ловину своєї довголітньої за- попадальної праці. Записи цьо- го тихого, скромного смерто- ваного підурядника, цьогорє- дового мїщанїна не є пересї- ні. Сума їх вносїть: 11.000 зл. (словами одїнацять тисяч зл- ов). Від 20 літ є це запобі- жувачий легат у перемїській землі на національно-культурні і рєлігїїні цілі. Велика й силь- на любов мусїла платити в серці пок. Гр. Воляна до своєї нації, коли в його душі могла зродитися висока ідея такої жєртвенностї. Легатї покїнї- ка повинні бути свєтлим па- м'ятником його свєтлого імєня в нашому громадствї. Для українського народу в нїншїх важких часах завїщання Полікійника є радісною запору- кою крєпкої бучностї. Бо якщо серед якогось народу часто проявляється почуття свєтлостї; якщо родиться ідея жєртвенностї для свїльної бучностї; якщо ця жєртвенностї родиться там, де найменше її сподївається можна — то ясно, що цей нарід має перед собою бучуцїну. Завїщання пок. Гр. Воляна зробило на перемїське громадствєво по- мїтєне вражїння. Вивом цьогорє- вражїння був манїфєстїйний похороу Полікійника (та глибо- ко продумані й гарно виволо- стєні промови над його моги- лою. Помер добрий громадя- нин. Помер патріот у найліп- шому розумїні цьогорє слова. Нехай Українська Земля, до якої любов свого засвїщєн- По- кікійник своїм завїщаннєм, пе- рєм'ю буче!

р. в залізничній катастрофі, відійшов на смертнугу. Від цього часу його Полікійні зда- ширшого громадствєва ідеа- мітїмо. Однєм зупинно сїд- жував за всім прованям на- гою національного життя і серцем боїв над сьогочасною нєрелею українського народу. Без розгустоу чєсто спомагав своїм дєтєкам рїжні на- установи. А навєт цілїми ро- ким давав удєржаня незале- жностї нашим студєнтам. Крім того вивчував і посїлав до перемїнських шкїл шкїл рїд'юсї своєї покїнової дру- жини крєвєякі. Шодно по своїй смертї звернув Полікійн на себе особливу увагу, а саме своїм завїщаннєм переказав г.к. Григорій Воля своє ім'я з івв'ятніч нас влїячній пам'ятї української потомостї. Ву- дучи бєздітним, записав на українськї культурно-рєлігїїні цілі половею своєю майна, по- ловину своєї довголітньої за- попадальної праці. Записи цьо- го тихого, скромного смерто- ваного підурядника, цьогорє- дового мїщанїна не є пересї- ні. Сума їх вносїть: 11.000 зл. (словами одїнацять тисяч зл- ов). Від 20 літ є це запобі- жувачий легат у перемїській землі на національно-культурні і рєлігїїні цілі. Велика й силь- на любов мусїла платити в серці пок. Гр. Воляна до своєї нації, коли в його душі могла зродитися висока ідея такої жєртвенностї. Легатї покїнї- ка повинні бути свєтлим па- м'ятником його свєтлого імєня в нашому громадствї. Для українського народу в нїншїх важких часах завїщання Полікійника є радісною запору- кою крєпкої бучностї. Бо якщо серед якогось народу часто проявляється почуття свєтлостї; якщо родиться ідея жєртвенностї для свїльної бучностї; якщо ця жєртвенностї родиться там, де найменше її сподївається можна — то ясно, що цей нарід має перед собою бучуцїну. Завїщання пок. Гр. Воляна зробило на перемїське громадствєво по- мїтєне вражїння. Вивом цьогорє- вражїння був манїфєстїйний похороу Полікійника (та глибо- ко продумані й гарно виволо- стєні промови над його моги- лою. Помер добрий громадя- нин. Помер патріот у найліп- шому розумїні цьогорє слова. Нехай Українська Земля, до якої любов свого засвїщєн- По- кікійник своїм завїщаннєм, пе- рєм'ю буче!

р. в залізничній катастрофі, відійшов на смертнугу. Від цього часу його Полікійні зда- ширшого громадствєва ідеа- мітїмо. Однєм зупинно сїд- жував за всім прованям на- гою національного життя і серцем боїв над сьогочасною нєрелею українського народу. Без розгустоу чєсто спомагав своїм дєтєкам рїжні на- установи. А навєт цілїми ро- ким давав удєржаня незале- жностї нашим студєнтам. Крім того вивчував і посїлав до перемїнських шкїл шкїл рїд'юсї своєї покїнової дру- жини крєвєякі. Шодно по своїй смертї звернув Полікійн на себе особливу увагу, а саме своїм завїщаннєм переказав г.к. Григорій Воля своє ім'я з івв'ятніч нас влїячній пам'ятї української потомостї. Ву- дучи бєздітним, записав на українськї культурно-рєлігїїні цілі половею своєю майна, по- ловину своєї довголітньої за- попадальної праці. Записи цьо- го тихого, скромного смерто- ваного підурядника, цьогорє- дового мїщанїна не є пересї- ні. Сума їх вносїть: 11.000 зл. (словами одїнацять тисяч зл- ов). Від 20 літ є це запобі- жувачий легат у перемїській землі на національно-культурні і рєлігїїні цілі. Велика й силь- на любов мусїла платити в серці пок. Гр. Воляна до своєї нації, коли в його душі могла зродитися висока ідея такої жєртвенностї. Легатї покїнї- ка повинні бути свєтлим па- м'ятником його свєтлого імєня в нашому громадствї. Для українського народу в нїншїх важких часах завїщання Полікійника є радісною запору- кою крєпкої бучностї. Бо якщо серед якогось народу часто проявляється почуття свєтлостї; якщо родиться ідея жєртвенностї для свїльної бучностї; якщо ця жєртвенностї родиться там, де найменше її сподївається можна — то ясно, що цей нарід має перед собою бучуцїну. Завїщання пок. Гр. Воляна зробило на перемїське громадствєво по- мїтєне вражїння. Вивом цьогорє- вражїння був манїфєстїйний похороу Полікійника (та глибо- ко продумані й гарно виволо- стєні промови над його моги- лою. Помер добрий громадя- нин. Помер патріот у найліп- шому розумїні цьогорє слова. Нехай Українська Земля, до якої любов свого засвїщєн- По- кікійник своїм завїщаннєм, пе- рєм'ю буче!

р. в залізничній катастрофі, відійшов на смертнугу. Від цього часу його Полікійні зда- ширшого громадствєва ідеа- мітїмо. Однєм зупинно сїд- жував за всім прованям на- гою національного життя і серцем боїв над сьогочасною нєрелею українського народу. Без розгустоу чєсто спомагав своїм дєтєкам рїжні на- установи. А навєт цілїми ро- ким давав удєржаня незале- жностї нашим студєнтам. Крім того вивчував і посїлав до перемїнських шкїл шкїл рїд'юсї своєї покїнової дру- жини крєвєякі. Шодно по своїй смертї звернув Полікійн на себе особливу увагу, а саме своїм завїщаннєм переказав г.к. Григорій Воля своє ім'я з івв'ятніч нас влїячній пам'ятї української потомостї. Ву- дучи бєздітним, записав на українськї культурно-рєлігїїні цілі половею своєю майна, по- ловину своєї довголітньої за- попадальної праці. Записи цьо- го тихого, скромного смерто- ваного підурядника, цьогорє- дового мїщанїна не є пересї- ні. Сума їх вносїть: 11.000 зл. (словами одїнацять тисяч зл- ов). Від 20 літ є це запобі- жувачий легат у перемїській землі на національно-культурні і рєлігїїні цілі. Велика й силь- на любов мусїла платити в серці пок. Гр. Воляна до своєї нації, коли в його душі могла зродитися висока ідея такої жєртвенностї. Легатї покїнї- ка повинні бути свєтлим па- м'ятником його свєтлого імєня в нашому громадствї. Для українського народу в нїншїх важких часах завїщання Полікійника є радісною запору- кою крєпкої бучностї. Бо якщо серед якогось народу часто проявляється почуття свєтлостї; якщо родиться ідея жєртвенностї для свїльної бучностї; якщо ця жєртвенностї родиться там, де найменше її сподївається можна — то ясно, що цей нарід має перед собою бучуцїну. Завїщання пок. Гр. Воляна зробило на перемїське громадствєво по- мїтєне вражїння. Вивом цьогорє- вражїння був манїфєстїйний похороу Полікійника (та глибо- ко продумані й гарно виволо- стєні промови над його моги- лою. Помер добрий громадя- нин. Помер патріот у найліп- шому розумїні цьогорє слова. Нехай Українська Земля, до якої любов свого засвїщєн- По- кікійник своїм завїщаннєм, пе- рєм'ю буче!

р. в залізничній катастрофі, відійшов на смертнугу. Від цього часу його Полікійні зда- ширшого громадствєва ідеа- мітїмо. Однєм зупинно сїд- жував за всім прованям на- гою національного життя і серцем боїв над сьогочасною нєрелею українського народу. Без розгустоу чєсто спомагав своїм дєтєкам рїжні на- установи. А навєт цілїми ро- ким давав удєржаня незале- жностї нашим студєнтам. Крім того вивчував і посїлав до перемїнських шкїл шкїл рїд'юсї своєї покїнової дру- жини крєвєякі. Шодно по своїй смертї звернув Полікійн на себе особливу увагу, а саме своїм завїщаннєм переказав г.к. Григорій Воля своє ім'я з івв'ятніч нас влїячній пам'ятї української потомостї. Ву- дучи бєздітним, записав на українськї культурно-рєлігїїні цілі половею своєю майна, по- ловину своєї довголітньої за- попадальної праці. Записи цьо- го тихого, скромного смерто- ваного підурядника, цьогорє- дового мїщанїна не є пересї- ні. Сума їх вносїть: 11.000 зл. (словами одїнацять тисяч зл- ов). Від 20 літ є це запобі- жувачий легат у перемїській землі на національно-культурні і рєлігїїні цілі. Велика й силь- на любов мусїла платити в серці пок. Гр. Воляна до своєї нації, коли в його душі могла зродитися висока ідея такої жєртвенностї. Легатї покїнї- ка повинні бути свєтлим па- м'ятником його свєтлого імєня в нашому громадствї. Для українського народу в нїншїх важких часах завїщання Полікійника є радісною запору- кою крєпкої бучностї. Бо якщо серед якогось народу часто проявляється почуття свєтлостї; якщо родиться ідея жєртвенностї для свїльної бучностї; якщо ця жєртвенностї родиться там, де найменше її сподївається можна — то ясно, що цей нарід має перед собою бучуцїну. Завїщання пок. Гр. Воляна зробило на перемїське громадствєво по- мїтєне вражїння. Вивом цьогорє- вражїння був манїфєстїйний похороу Полікійника (та глибо- ко продумані й гарно виволо- стєні промови над його моги- лою. Помер добрий громадя- нин. Помер патріот у найліп- шому розумїні цьогорє слова. Нехай Українська Земля, до якої любов свого засвїщєн- По- кікійник своїм завїщаннєм, пе- рєм'ю буче!

р. в залізничній катастрофі, відійшов на смертнугу. Від цього часу його Полікійні зда- ширшого громадствєва ідеа- мітїмо. Однєм зупинно сїд- жував за всім прованям на- гою національного життя і серцем боїв над сьогочасною нєрелею українського народу. Без розгустоу чєсто спомагав своїм дєтєкам рїжні на- установи. А навєт цілїми ро- ким давав удєржаня незале- жностї нашим студєнтам. Крім того вивчував і посїлав до перемїнських шкїл шкїл рїд'юсї своєї покїнової дру- жини крєвєякі. Шодно по своїй смертї звернув Полікійн на себе особливу увагу, а саме своїм завїщаннєм переказав г.к. Григорій Воля своє ім'я з івв'ятніч нас влїячній пам'ятї української потомостї. Ву- дучи бєздітним, записав на українськї культурно-рєлігїїні цілі половею своєю майна, по- ловину своєї довголітньої за- попадальної праці. Записи цьо- го тихого, скромного смерто- ваного підурядника, цьогорє- дового мїщанїна не є пересї- ні. Сума їх вносїть: 11.000 зл. (словами одїнацять тисяч зл- ов). Від 20 літ є це запобі- жувачий легат у перемїській землі на національно-культурні і рєлігїїні цілі. Велика й силь- на любов мусїла платити в серці пок. Гр. Воляна до своєї нації, коли в його душі могла зродитися висока ідея такої жєртвенностї. Легатї покїнї- ка повинні бути свєтлим па- м'ятником його свєтлого імєня в нашому громадствї. Для українського народу в нїншїх важких часах завїщання Полікійника є радісною запору- кою крєпкої бучностї. Бо якщо серед якогось народу часто проявляється почуття свєтлостї; якщо родиться ідея жєртвенностї для свїльної бучностї; якщо ця жєртвенностї родиться там, де найменше її сподївається можна — то ясно, що цей нарід має перед собою бучуцїну. Завїщання пок. Гр. Воляна зробило на перемїське громадствєво по- мїтєне вражїння. Вивом цьогорє- вражїння був манїфєстїйний похороу Полікійника (та глибо- ко продумані й гарно виволо- стєні промови над його моги- лою. Помер добрий громадя- нин. Помер патріот у найліп- шому розумїні цьогорє слова. Нехай Українська Земля, до якої любов свого засвїщєн- По- кікійник своїм завїщаннєм, пе- рєм'ю буче!

р. в залізничній катастрофі, відійшов на смертнугу. Від цього часу його Полікійні зда- ширшого громадствєва ідеа- мітїмо. Однєм зупинно сїд- жував за всім про

